

Projekt Babičko povídej ....

Aktivizuje seniorky, posiluje mezigenerační vztahy, ukazuje, že lze zpříjemnit pobyt nemocným dětem a u některých vytvořit vztah ke knize a čtení i k ostatním lidem. Babičky s dětmi jenom nečtou, i když čtení pohádek a příběhů je obvykle tím základním při společně prožité době. Prostor mají také hádanky, pexeso, puzzle, karty nebo stále oblíbené Člověče, nezlob se.

Záleží na věku a možnostech nemocného dítěte, zde opravdu je třeba spolupracovat se sestřičkami. Doporučuji kterému dítěti nebo kolika dětem se má babička věnovat. Platí pravidlo, že babičky přijdou číst každému, kdo má zájem.

Mohu říci, že není dávno, co jsem se jako babička v nemocnici nejen pobavila, ale i poučila. Víte, o dinosaurech jsem toho nikdy moc nevěděla, jenom takové běžné informace, kdy asi žili a jak zhruba vypadali. Tedy to jsem si myslela, že mi stačí do chvíle, než jsem se setkala s devítiletým hošíkem v nemocnici. Nejprve si vybral knížku o dinosaurech. Tu jsme společně pročetli a prohlédli každý obrázek. Vykládal čím se liší jednotlivé druhy a potom jsme ve skříni s hračkami našli figurky těchto zvířátek.

Tehdy jsem se utvrdila v tom, že mám opravdu velké mezery. Hošík figurku od figurky dokázal správně pojmenovat a najít podobného dinosaura v knížce. Čas ubíhal a ostatní i se mnou poslouchali. Bylo to kouzelné pro všechny.

babička Dáša

Děti si z mojí nabídky ani tak nevyberou čtení, ale stolní hry. Chlapci rádi staví z lega, pomáhám jim tvořit s představou. Hodně si povídáme, dáváme si hádanky a smějeme se.

babička Helena

Babičko povídej.... je krásná činnost, která mne velmi naplňuje, když čekám na děti než za mnou přijdou jsem plná obav a různých strachů, ale pak začnu číst a vidím jejich obličej jak poslouchají, jak jsou vděční za slova a příběhy. Jsem šťastná a velmi spokojená. Když odcházím z nemocnice a vidím jak mi mávají z oken, vždy mám úsměv na tváři a říkám si, že ještě toho můžeme hodně změnit. Je dobré začít u dětí, věnovat se jim, číst jim, mluvit s nimi. Umožnit jim, aby mohli být dětmi.

A jeden krásný zážitek. Na oddělení byl chlapeček, sestry říkaly, že nespává, tak jsem mu zašla něco přečíst na pokoj. A kupodivu i při mém hrubém hlasu po krátké době se nechal ukolébat a usnul. Nikdy na tenhle zážitek nezapomenu. Činnost mne opravdu obohatila a velmi prospívá i mne.

babička Alena

Moc ráda chodím na dětské oddělení za nemocnými dětmi. Je to příjemné v tom, že se setkávám s dětmi různého věku a ráda se s nimi třeba jen povídám. Menší děti si chtějí číst pohádky, ale i různé říkanky a hrát hry. Z většími dětmi si pak povídáme i relaxaci, co jim pomáhá k odstranění smutku i stresu. Povídám jim, co ráda proto dělám sama. Správné dýchání, promačkávání reflexních bodů na rukou a nohou. Ale také spolu děláme věci, např. čelenky z vlny, z papíru čepice, lodičky, vlašťovky, hvězdičky a jiné.

Nejvíce mne potěšil chlapeček, když jsem z děvčaty dělala čelenku. On se jí také chtěl naučit když se mu to podařilo, tak řekl, že až bude velký, bude to učit i svoje děti. Málem mne vyhrkly slzy do očí. To je pro nás největší odměna.

babička Milada

Když odejdete do důchodu, vnuci už dospějí, připadáte si trochu zbyteční. Tak se naskytla příležitost čtení dětem v nemocnici. Proč ne. Je to oboustranná podpora. Děti jsou rády, že má o ně někdo zájem a babičky si nepřipadají zbytečné. Je nás parta ne zrovna mladých, ale ještě ne zbytečných babiček. Chodíme číst na dětské oddělení do nemocnice, někdy zažijeme velice úsměvné příhody. Jednomu kloučkovi se to tak líbilo, že ignoroval návštěvu maminky a chtěl, abych tam s ním zůstala. Nakonec se k nám připojila i maminka a říkala, že sama nemá čas se dětem věnovat tak, jak bych chtěla. Uvědomujeme si, že nejsme zbytečné, baví nás to, děti také a na tom nejvíce záleží. Můžete se přidat.

babička Lidka

Když se jedná o dětské pacienty vždy dochází k úžasnému dialogu. Je vzácností, když děti dají přednost před tabletem nebo chytrým mobilem. Tak tomu bylo i při pondělní návštěvě. Chlapec si z pokoje přinesl svoji knížku pohádek a četli jsme známé pohádky O koblížkovi a Sůl nad zlato. Při čtení mne děti doplňovaly a dokonce při další pohádce četl místo mne se zaujetím Matyáš. Na závěr jsme si zahráli hru. Je to umění přesvědčit, že hra se musí hrát poctivě a čestně. A také musíme umět vyhrávat a prohrávat.

babička Vlasta

Babičko povídej je projekt, kde nejen čteme, ale třeba si i vyprávíme o životě, bavíme se. Co je přínosem? Některé děti se potřebují svěřit, vypovídat. A rada, útěcha, povzbuzení babičky je přínosem pro léčbu.

babička Sylva